

det Forslag til en motiveret Dagsorden, hvormed Forepørgselen skulde slutes, lige saa lidt som den Udtalelse, jeg i Forbindelse dermed fremsatte, staar i Strid dermed. Først være det mig tilladt at bemærke, at jeg har ikke sagt igaar, at en Adresse af Folkethinget var uden Betydning. End mindre har jeg sagt, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) udtalte, at de Beslutninger, her tages, drage ingen Følger efter sig. Havde jeg sagt noget Saadant, da havde jeg sagt Noget, der var fuldstændig meningsløst, thi vi vide jo Alle og have Leilighed til at erfare det den ene Dag efter den anden, at det har sin store Betydning, hvilke Beslutninger det ærede Folkething tager. Noget Saadant kunde jeg altsaa ikke lettelig falde paa at udtale. Nei, hvad jeg har sagt, kunde de Herrer læse sig til, idet den væsentligste Del af mit Foredrag igaar findes i det sidste Nummer af Tidenden, der er omdelt. Man vil der finde, at hvad jeg udtalte, var dette; at Folkethingets Flertals Vedtagelse af den foreslaaede motiverede Dagsorden maatte de ærede Forepørgere kunne sige sig selv vilde i dette Dieblis ikke kunne faae nogen praktisk Følge. At udtale, at en enkelt bestemt Vedtagelse ikke vil have nogen praktisk Følge i et givet Dieblis er virkelig noget ganske Andet end at sige i Almindelighed, at Vedtagelsen af Adresser eller andre Vedtagelser af Folkethinget ikke have Noget at betyde. Og naar jeg sagde, at Vedtagelsen af den motiverede Dagsorden ikke vilde kunne faae nogen praktisk Følge, tillod jeg mig at antyde, hvorfor jeg havde denne Mening. Jeg henlede Døpmærksomheden paa, at denne Sag jo staar i en fast uopløselig Forbindelse med ældre Sager, og navnlig med Adressesagen fra afvigte December Maaned, og det forekommer mig, at Enhver maatte kunne sige sig selv, som det ogsaa er blevet udtalt idag af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at efter hvad der er passeret med Hensyn til Adressen af December Maaned, vil den Omstændighed, at det samme Flertal i Folkethinget, eller omtrent det samme Flertal, i Januar Maaned derefter udtaler sin Misfor nøielse, ikke kunne føre til videre praktiske Følger, end dets Adresse havde i December Maaned ifjor. Dette forekommer mig at være omtrent selvforstaaeligt. Ganske vist har jeg ogsaa udtalt, at stærke Udtalelser, stærke Ytringer her i Folkethinget, saaledes som vi hørte dem igaar, være heller ikke i Stand til, som jeg udtrykte mig, at saa Ministeriet ihjel, thi man er efterhaanden bleven stærkt hærdet imod saadanne Udtalelser. I Forbindelse med denne Dmtale af Thingets Beslutning, Thingets Adresser og Udtalelser, skal jeg tillade mig at berøre en anden Ytring af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen). Det ærede Medlem fandt det besynderligt, for ikke at sige utilbørligt, at jeg havde tilladt mig at sige, at hvis man for

Allvor vilde gjøre, hvad man havde udtalt i stærke Ord, nemlig tilkjendegive sin alvorlige Misfor nøielse eller, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosten) udtrykte, alvorlig reise Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeriet havde gjort Dvergreb imod den rette grundlovmæssige Ordning, da skulde man gjøre det paa den Maade, hvorpaa man kan gjøre det saaledes, at det faar retlig Betydning, hvorimod en Gjentagelse af stærke Ytringer imod Ministeriet ikke kunne siges at faae nogen praktisk Betydning. Dette fandt det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), som sagt, at være en næsten formastelig Ytring fra min Side. Det var en mærkelig Ytring, sagde han, at Misbilligelse af Ministeriets Færd her fra Folkethingets Side ikke skulde kunne anses som en alvorlig Paatale af Ministeriets Handlinger. Jeg tillader mig i den Henseende at udtale, at naar Ministeriet har en Opfattelse af, hvad der er rigtigt, forsvarligt, konstitutionelt og loyalt, og det ærede Folkething eller dets Flertal har en anden Opfattelse, da er Ministeriets Mening i denne Henseende lige saa god og berettiget som Folkethingets, og Folkethinget har aldeles intet Kald eller Ret til at paatale eller udtale Noget, som om det var en afgjørende Dom; naar der er forskellige Meninger, er der kun een Institution i Landet, som kan stille Folkethinget og Ministeriet imellem. Folkethinget, som er Anlagemyndighed, kan ikke tillige tiltage sig Dommermyndigheden. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde ved sine Forskninger i Fortiden fundet en anden Udtalelse af mig, som han troede nu at kunne rette imod mig. Han mente, at det med Føie kunde siges imod mig, at jeg søgte imod Veirmøller. Forklaringen deraf skulde vel søges i, hvad han spiede til, at han ikke havde udtalt noget Saadant som det, jeg i mit Foredrag igaar fremsillede som hans Opfattelse. Dgaa i denne Henseende er det saa heldigt, at jeg kan henvise til Tidenden. Det, som det ærede Medlem maa have sigtet til, lyder saaledes: „Man vil jo minde, at Idealet efter den nævnte ærede Folkethingsmands Opfattelse af den konstitutionelle Rønge er dette, at han skulde svæve over de politiske Bølger, neutral, ladende sig drive hen snart til Høire, snart til Venstre, alt efter som Strømmen gik med eller mod.“ Disse Ord har det ærede Medlem ganske vist ikke brugt, men Hensigten var jo i korte og saa Ord at gjengive Grundtanken i det ærede Medlems Opfattelse, og jeg kan virkelig ikke betvivle, at Nogen, der mindes eller vil efterlæse det ærede Medlems Udtalelser i denne Retning dels i Foraaret afvigte Aar og dels ved Forhandlingerne om Regtelsen af Finantslovens Dvergang til 2den Behandling i Oktober Maaned, vil kunne misfjende, at det Anførte i Virkeligheden saa omtrent rammer den Tankegang, hvori det ærede Medlem i alt Fald tidligere har berøvet sig.